

جایگاه دولت‌ها در منطقه و نظام بین‌الملل را تعیین می‌کند و در درجه دوم باعث می‌شود تا دولت‌ها استراتژی‌های مختلفی برای نیل و رسیدن به اهداف خود اتخاذ کنند. آمریکا برای نهادینه‌سازی قدرت خود یکی از اقداماتی که با جدیت در دوره پساجنگ سرد انجام داده است، تلاش کرده است تا قدرت نظامی خود را به اعتبار سیاسی تبدیل کند. در همین راستا بودجه نظامی آمریکا با بیشترین بودجه در سال ۲۰۲۰، ۷۳۸ میلیارد دلار است. برای متخلفان و مخالفان و همین‌طور سایر بازیگران صحنه بین‌المللی باید این تصور ایجاد شده باشد که قدرت هژمون، قدرت برتر نظامی در صحنه بین‌المللی است و در استفاده از آن با مشکل و مانعی روبه‌رو نیست. با ایجاد این تصور، آمریکا بدون به‌کارگیری فیزیکی نیروی نظامی از اعتبار ایجادشده بر اثر این تصور استفاده می‌کند (Guyatt, 2002, pp. 115-127).

از نظر چوبین، اهمیت یک نیروی موشکی برای تأثیر روانی، پرستیژ و جایگاه فرضی آن همراه با توانایی‌اش برای نفوذ و ضربات بازدارنده احتمالی ممکن است جذابیت آن را افزایش دهد. برای برخی از کشورهای عرب، دستیابی و استقرار موشک‌های بالستیک یک موضوع مربوط به حیثیت ملی، یک معیار و ملاکی برای ارزش‌های ملی، عربی و نشان‌دهنده بلندپروازی‌های منطقه‌ای است. به‌طوری‌که حسین کامل حسن، رئیس وقت برنامه‌های تکنولوژی نظامی عراق، در نمایشگاه بین‌المللی تسلیحات در بغداد، وجود فناوری موشک در عراق را یک دستاورد عربی تلقی کرده بود. این مطلب به‌ویژه در موج تحسینی که در سراسر جهان عرب به خاطر حمله موشکی عراق به اسرائیل ایجاد شد، کاملاً آشکار بود، فی‌الواقع تمام تلاش صدام آن بود تا بگوید خود رهبر موشکی جهان عرب است.

(Potter & Jencks, 1994, p. 184)

طبیعتاً میزان جایگاه و قدرت منطقه‌ای ایران در وضعیت فعلی تا میزان بسیار بالایی مرهون قدرت نظامی با محوریت راهبرد موشکی ایران است و همین مسئله قدرت معنوی بسیار بالایی را برای ایران در مقایسه با سایر دولت‌ها در سطح منطقه فراهم آورده است، چرا که ایران در وضعیت فعلی دارای متنوع‌ترین و گسترده‌ترین زرادخانه موشکی در غرب آسیاست؛ جایگاهی که ایران به‌واسطه